

C95 – FIN7

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

10 januari 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIEN EN BEGROTING

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de ondersteuning van Vlaanderen Feest! en de vzw Vlaanderen-Europa	1
Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toepassing van de zogenaamde corporate governance guidelines van de OESO	2
Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de berekening van successierechten op percelen in woonuitbreidingsgebieden	6
Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de publiciteitsstrategie van Tele-net	10

Voorzitter: de heer Sven Gatz

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de ondersteuning van Vlaanderen Feest! en de vzw Vlaanderen-Europa

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, ik kan het jaar niet beter beginnen dan met een vraag over feestvieren. Vlaanderen is een land dat graag feest. We hebben een feestdag bij uitstek, namelijk onze nationale feestdag op 11 juli. In volle winterperiode aan 11 juli denken, geeft me een licht gevoel. Ik heb deze vraag geformuleerd op 13 juli 2005 en ze is daarom wat voorbijgestreefd. We hadden een paar mooie activiteiten achter de rug maar ik was wat opgeschrikt door de toespraak van mevrouw De Moor, voorzitter van de vzw Vlaanderen-Europa. Ze heeft een paar belletjes doen rinkelen. Deze vraag past in die sfeer.

Sinds een twaalftal jaar organiseert de vzw Vlaanderen-Europa de feestelijkheden, daarin bijgesprongen door de Vlaamse overheid. De vereniging heeft een mission statement: 'Vlaanderen Feest! is een feest dat zowel naar het verleden als naar de toekomst van Vlaanderen kijkt. Een modern feest dat oproept tot verbondenheid en dat eigentijdse accenten legt; een levendig feest dat alle Vlamingen wil betrekken.' In de toespraak werd over de financiële aangelegenheden een belletje geluid en een bezorgdheid geuit, namelijk dat de vzw vorig jaar 23 percent minder aan budget kon besteden dan de vorige jaren. In 2003 kreeg Vlaanderen feest! nog een subsidie van 1,1 miljoen euro, ofwel 0,18 eurocent per Vlaming. In 2005 was dit 0,14 eurocent per Vlaming. De subsidie voor dit jaar is inmiddels in de begroting duidelijk geworden.

Mijnheer de minister-president, we weten dat er discussies zijn geweest over op welke wijze deze feesten zouden worden georganiseerd. Ik wil polsen naar uw visie op die feestelijkheden. Ik denk dat we dit niet kunnen doen met de Vlaamse administratie en dat we heel wat enthousiasme en opgebouwde knowhow zouden verliezen en weggooien als we afstappen van

de organisatie zoals ze nu gebeurt. Hoe dan ook moeten we ernaar streven om binnen dat kader verder te werken. Ondertussen is er een hele filosofie over opgebouwd en een hele vorm van medewerking. Ik herinner me de gesprekken die ik als bestuurder van een kustgemeente toen heb gehad om meer elan aan de kust te geven. Daar ging een grote hoeveelheid gratis publiciteit mee gepaard in alle kranten. Dat is allemaal wat vervallen. Ook de vlaggen werden gratis uitgedeeld. Dat is ook gerationaliseerd. Kan het nog op deze wijze, wat het budget en dergelijke betreft?

Hoe kunnen we ervoor zorgen dat blijvend alle gemeenten, groeperingen en verenigingen op dezelfde manier betrokken blijven? Dat moet immers de doelstelling zijn, meen ik. Ik wil polsen naar uw visie. Er is een evaluatie vooropgesteld door u, mijnheer de minister-president en door de minister van cultuur. Ik wil polsen naar uw visie in verband met de feestelijkheden voor dit jaar en meteen ook de mensen die ermee bezig zijn, tevreden stellen, en dit publiekelijk, want wat we hier zeggen, wordt nu eenmaal gedrukt.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Loones, de verlaging van de subsidies is mijn verantwoordelijkheid. Bij de opmaak van de begroting 2005 heb ik het voorbeeld willen geven van een sobere bestuursstijl waarbij we goed moeten nadenken over iedere euro die we uitgeven. Op de kredieten van de Vlaamse Regering voor communicatie en evenementen heb ik een lineaire besparing van 25 percent toegepast. Daar hebben ook de kredieten voor Vlaanderen Feest! onder geleden.

De wijze waarop Vlaanderen Feest! het aanpakt, is mijns inziens de goede, namelijk zorgen dat dit op een eigentijdse wijze gebeurt, goed verankerd in de Vlaamse samenleving en van onderuit gesteund. Het wordt ook best georganiseerd door een derde die het wat soepeler en flexibeler kan doen en zich aanpassen aan lokale omstandigheden. Ik heb geen inhoudelijke opmerkingen over de manier van werken, die mensen doen dat perfect. Wat mij betreft kan dat in de toekomst op dezelfde manier gebeuren.

Ik wil er nog twee opmerkingen aan toevoegen. We moeten nadenken over hoe we de volgende jaren

voortgaan met het vernieuwen, veranderen en veruimen van het palet van activiteiten en hoe we aansluiting kunnen vinden bij de leefwereld van jonge mensen. Als ook andere ministers binnen hun beleidsdomein in die week initiatieven kunnen nemen die bijdragen tot het feestvieren in de week van 11 juli, is dat positief.

We hebben met een juridisch reglementair probleemje gekampt. Opeenvolgende opmerkingen van de Inspectie van Financiën zorgden voor problemen om de wijze van financiering voort te zetten. Zoals in de begrotingsdocumenten duidelijk wordt, hebben we daar een oplossing voor gevonden. De begrotingsautoriteit, het Vlaams Parlement, heeft die oplossing goedgekeurd. Wat dat betreft, zitten we opnieuw op het rechte spoor.

De samenwerking met de vzw kan worden gecontinueerd. Minister Bourgeois zal, conform een afspraak binnen de Vlaamse Regering, meer verantwoordelijkheid opnemen. Voor de editie van dit jaar zullen stilaan de nodige contacten worden gelegd om na te gaan hoever men staat en wat mogelijke nieuwe accenten zijn.

Het is belangrijk dat het geen officiële feestdag blijft – in de enge betekenis van het woord –, maar een door het volk beleefde feestdag wordt. Via de vzw wordt ook de betrokkenheid van de mensen ter plaatse gestimuleerd en gefaciliteerd. Er wordt een aanbod gedaan van mogelijke programmapunten en er is financiering en een beetje logistieke ondersteuning mogelijk. In Koksijde wordt daar op een alerte manier op ingespeeld, zoals ook in andere delen van het Vlaamse land.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de minister-president, dat was het antwoord dat ik van u had verwacht.

Een nieuw element is dat ook de minister van Buitenlands Beleid nauwer betrokken wordt. Hoe we de feestdag kunnen exporteren naar bepaalde bevriende landen, is inderdaad een onderdeel dat kan worden ingevuld. Ik houd straks een interpellatie over hoe we Vlaanderen dichter bij Suriname kunnen brengen. Het lijkt me een prachtig idee om – het moet niet noodzakelijk Vera Lynn zijn – Raymond van het Groenewoud naar het buitenland te brengen, waardoor de Zuid-Amerikaanse sfeer wordt verzoend met

onze Vlaamse liederen- en feestschat. Dat kan baanbrekend zijn.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Loones, ik moet u corrigeren. Als u allusie maakt op de beleidsinitiatieven van de minister van Media van de voorbije weken, gaat het niet over Vera Lynn, maar over Laura Lynn. Ik zal aan minister Bourgeois vragen dat hij u enige bijkomende pedagogische oefeningen bezorgt.

De heer Jan Loones: Inderdaad, Vera Lynn komt uit een andere periode.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de toepassing van de zogenaamde corporate governance guidelines van de OESO

De voorzitter: Minister Van Mechelen zal antwoorden namens minister-president Leterme.

Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de minister, ik heb deze vraag begin november ingediend. Toen publiceerde de OESO 'Guidelines on Corporate Governance of State-Owned Enterprises'. Die richtlijnen zijn een aanvulling op de vroeger uitgebrachte aanbevelingen in verband met het deugdelijk bestuur van privé-ondernemingen. Het verschil is dat de nieuwe richtlijnen wel rekening houden met de eigenheid van de publieke of semi-publieke ondernemingen.

De bedoeling van die richtlijnen is de overheden aanbevelingen aan te reiken om de prestaties en de doeltreffendheid van de overheidsbedrijven te verbeteren. De richtlijnen bevatten onder andere aanbevelingen om te komen tot een meer transparante aansturing van de overheidsbedrijven.

We weten dat die aanbevelingen een meerwaarde hebben voor de betrokken bedrijven. Hoe zullen ze concreet worden geïmplementeerd op Vlaams niveau? De implementatie van de richtlijnen mogen de priva-

tiseringsprogramma's voor bepaalde overheidsbedrijven niet vertragen.

Mijnheer de minister, in welke mate voldoen de overheidsbedrijven waarin het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap een participatie heeft, aan de OESO-aanbevelingen of passen ze deze regels toe? Welke overheidsbedrijven voldoen er niet of niet helemaal aan? Komen ze in aanmerking om de OESO-richtlijnen in verband met deugdelijk bestuur voortaan toe te passen? Zullen daartoe de nodige acties worden ondernomen? Kan er worden gewaarborgd dat de toepassing van de richtlijnen niet zal leiden tot een vertraging van het privatiseringsbeleid ten aanzien van overheidsbedrijven?

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Ik ben op zoek naar overheidsbedrijven die we nu nog verder aan het privatiseren zouden zijn. Tijdens de vorige legislatuur hebben we immers een verkoopsoperatie uitgevoerd.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw De Ridder, ik wil u mijn respect betuigen. Het thema van uw vraag is immers niet echt gebruikelijk in deze commissie. *(Opmerkingen van de heer Ludo Sannen)*

Ik zal proberen aan te tonen dat we in Vlaanderen niet hebben gewacht op die richtlijnen en dat we ook tijdens de vorige legislatuur altijd naar een zo groot mogelijke transparantie van de overheidsbedrijven hebben gestreefd. De heer Sannen weet dat.

Het belangrijkste is dat het hier op de eerste plaats gaat over overheidsbedrijven die in het decreet over de investeringsmaatschappijen van 13 juli 1994 staan. Deze Vlaamse Regering heeft net als de vorige gekozen voor een concentratiebeweging ten aanzien van de investeringsmaatschappijen. Dat betekent dat we een aantal zaken moeten afstoten via een vereffeningsscenario. Dat is trouwens bijna helemaal afgesloten voor de oude Gimvindus. We onderhouden enkel nog activiteiten met betrekking tot de NV Staal Vlaanderen in verband met mogelijke schadeclaims. Hetzelfde geldt trouwens voor de oude scheepsdossiers.

De oude Gimvindus hebben we opgedeeld in de NV Gimvindus-rest, de NV Staal Vlaanderen en de NV Textiel Vlaanderen. De oude Gimvindus-administratie zit nu bijna helemaal bij de Abafim, die instaat

voor de administratief-financiële afhandeling van dit dossier.

Wat blijft er over onder mijn bevoegdheid? Dat zijn drie maatschappijen die we onder de noemer van economisch overheidsinstrumentarium plaatsen, namelijk VPM (Vlaamse Participatiemaatschappij Vlaanderen), PMV (Participatiemaatschappij Vlaanderen) en LRM (Limburgse Reconversie maatschappij).

VPM is een vennootschap die voor 100 procent in de handen van het Vlaamse Gewest is. De enige activiteit van VPM is het beheren van de aangehouden GIMV-aandelen. We bezitten na de verkoopsoperatie van vorig jaar nog 40 procent van de aandelen. De rest van de aandelen is verspreid over binnenlandse en buitenlandse kapitaalmarkten. Daardoor hebben we het GIMV-kapitaal geïnternationaliseerd en de maatschappij gedwongen nog transparanter en nog meer conform te rapporteren aan de aandeelhouders.

Vandaag heeft VPM een raad van bestuur van 5 leden, benoemd door de Vlaamse Regering. De raad van bestuur van GIMV bestaat uit 14 leden, benoemd door de algemene vergadering van GIMV-aandeelhouders. De 5 bestuursleden van VPM behoren tot de 14 bestuurders van GIMV. We hebben daar dus de situatie van 5+8+1, omdat de gedelegeerde bestuurder in het concept dat we voor GIMV hebben gekozen, deel uitmaakt van de raad van bestuur.

De VPM en de GIMV vallen onder de toepassing van deze Guidelines on Corporate Governance, conform de richtlijn zelf. Daar GIMV echter een Belgische beursgenoteerde vennootschap is, valt zij ook onder de medeverantwoordelijkheid voor de implementatie van de code-Lippens. Via de VPM volgen wij vanzelfsprekend het feit dat ook de GIMV de code-Lippens implementeert.

Sinds de eerste beursgang van de GIMV in 1997 en ter voorbereiding van de tweede beursgang in 2005 werd de corporate governance van de GIMV in overeenstemming gebracht met alle eisen die gesteld worden door de beurs en door de code-Lippens. Dit is van groot belang voor de waarde van het aandeel zelf. Die wordt deels gevormd door de winstverwachtingen, maar steeds meer ook door de transparantie die de vennootschap aanbiedt aan de markt. Dit wordt door de beleggers ook zo ervaren.

Getuige daarvan is het feit dat in 2003 de GIMV door een onafhankelijke jury van experts verkozen

werd tot een van de vijf beste vennootschappen op gebied van bestuur in België. Als een investeringsmaatschappij bij de top vijf wordt gekozen door externe experts, is dat een meer dan mooie verdienste. In 2003 en 2004 werden bovendien door Deminor Rating externe evaluaties gemaakt van de corporate governance bij de GIMV. Bij de laatste evaluatie behaalde de GIMV een score van 8 op 10, grote onderscheiding dus. Met deze score behoort de GIMV op gebied van corporate governance tot de besten van Europa. Die rating werd opgemaakt voor de laatste beursgang. Bij de laatste beursgang hebben we enorm veel aandacht besteed aan rapportering en in het kader van de verkoop van de aandelen werden nogal wat roadshows gegeven in Parijs, Frankfurt en Londen, waarbij de maximale transparantie vereist was. De GIMV heeft wat dat betreft uitstekend werk geleverd en dat wordt opgevolgd door de VPM.

Het jaarverslag kan ook op de website worden gelezen. De raad van bestuur van de GIMV heeft enkele weken geleden het charter van Corporate Governance conform de code-Lippens goedgekeurd en zal de publicatie en rapportering ervan doen in het jaarverslag dat weldra zal verschijnen.

Met elk van deze overheidsbedrijven heeft de Vlaamse Regering een beheersovereenkomst afgesloten, die de relatie tussen het Vlaamse Gewest als aandeelhouder enerzijds en de investeringsmaatschappij anderzijds vastlegt. Daarnaast heeft de PMV en in mindere mate de LRM ook een taak om rechtstreeks opdrachten voor het Vlaamse Gewest uit te voeren. Het Vlaamse Gewest is dus niet alleen de enige of voornaamste aandeelhouder, maar ook een voorname of zelfs de voornaamste contractant van de PMV en de LRM die opdrachten geeft.

De samenwerkingsovereenkomst tussen de PMV en het Vlaamse Gewest dateert van 4 december 2003 en regelt de uitvoerende taken die de PMV op zich neemt en die voortvloeien uit vastgestelde doelstellingen, beleid en strategie. Deze overeenkomst is een contract tussen een uitvoerende en een opdrachtgevende partij. De opdrachtgevende partij is in een andere hoedanigheid tevens de aandeelhouder van de vennootschap. Daarom moet er ook meer geregeld worden dan alleen uitvoerende contractuele bepalingen. Het charter sluit trouwens aan bij de samenwerkingsovereenkomst en is een interne aanvulling ervan, gericht op de meer bestuurlijke zaken. Het beoogt ook een bevestiging te zijn van de BBB-principes en een uitdieping van de daarin vervatte corporate-governanceaspecten, na een eventuele

inwerkingtreding van het nieuwe decreet betreffende de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid.

Het charter werd trouwens ook voorgelegd aan een aantal corporate-governancedeskundigen, waaronder de vertegenwoordigers van het Instituut voor Bestuurders, waar de PMV overigens een actief lid van is, en werd daar zeer positief onthaald. Het moet nu gestabiliseerd worden. U weet dat de PMV in volle beweging is omdat ze steeds meer opdrachten krijgt in het kader van projecten met PPS. Bijna maandelijks wordt aan de participatiemaatschappij een bijkomende opdracht tot het opstarten van initiatieven gegeven.

Het charter van de PMV bestaat al in een ontwerp-fase. Er is reeds over overlegd en het is voorgelegd aan de raad van bestuur. We zijn nu de taakstelling aan het doornemen met de PMV. Eens die operatie rond is, zullen we het charter verfijnen en afronden zodat een en ander helemaal geregeld is, volledig conform de richtlijn van de OESO.

Het Vlaamse Gewest legt niet zelf een dergelijk charter vast en legt het niet op want dat zou in strijd zijn met de richtlijnen. De overheid moet wel het ontstaan ervan stimuleren. Dat doen we dan ook in overleg met de betrokken vennootschappen.

Ik kom tot de LRM. Er is dus de LRM en de Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij), die is opgericht op 18 november 2002. Het is een dochtervennootschap van LRM en voert maatschappelijke projecten in opdracht van de Vlaamse Regering uit. De taak van de Lisom is veel beperkter dan die van de PMV, maar het is logisch dat ook zij gelijkaardige principes zal volgen. In het kader van de recente LRM-discussie is er een rapport opgemaakt door Ernst & Young. In de loop van de volgende weken en maanden zullen we dat implementeren zodat ook daar de corporate governance volledig wordt doorgevoerd.

Ik raak nog een derde aspect aan. De instrumenten, namelijk de PMV, de VPM en de LRM, zullen zich als deel van het overheidsinstrumentarium implementeren op de OESO-richtlijn en we zullen daar toezicht op houden. De OESO-richtlijn zegt ook dat je dit moet implementeren in staatsbedrijven die in de commerciële sfeer opereren, die zich moeten onderwerpen aan een hele reeks van criteria. Ik geef een voorbeeld: de opdrachten die de PMV en de LRM moeten uitvoeren, worden telkenmale ook uitvoerig

in de beleidsbrief van de minister bij het indienen van de begroting uitgeschreven, alsook de resultaten. Er is dus een rapportering op verschillende niveaus. Dit moet dus geïmplementeerd worden in de staatsbedrijven in de commerciële sfeer.

De OESO-richtlijn zegt ook dat je dat als kader moet gebruiken in de betrekking tussen de overheid en de overheidsinstellingen die niet werken in een commercieel kader. De operatie BBB is het antwoord op die verzuchting van de OESO. Voor de Vlaamse instellingen die niet opereren in de commerciële sfeer, gebruiken we dit toch als richtingaangevend. Er is een kader geschapen met enerzijds een nauwkeurige aanduiding van de wijze van aansturing en opvolging door en rapportering aan het politieke niveau. Als BBB een verdienste heeft, eens het volledig geïmplementeerd zal zijn, is het dat die aansturing en opvolging voor eens en voor altijd duidelijk geregeld is. Dat kan verschillende vormen aannemen, ik denk aan de samenwerking met de IVA's en de EVA's, waar beheersovereenkomsten en samenwerkingsovereenkomsten mee zullen worden afgesloten. Beheersovereenkomsten worden trouwens in het Vlaams Parlement ter bespreking voorgelegd.

De nieuwe structuur wordt opgestart. We stappen af van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en komen tot 13 beleidsdomeinen met voor ieder beleidsdomein een beleidsondersteunend departement en een beleidsuitvoerend intern – IVA – of extern – EVA – verzelfstandigd agentschap. Per beleidsdomein is er ook een strategische adviesraad opgericht waar de stakeholders hun beleidsadviezen kunnen formuleren. Ook dat is een belangrijke vooruitgang.

Op 20 december 2005 werd door minister Bourgeois een task force voor deugdelijk bestuur binnen de Vlaamse overheid opgericht. Hiermee willen we de principes van deugdelijk bestuur of corporate governance verankeren in de nieuwe structuur van de Vlaamse overheid.

We besteden enorm veel aandacht aan het implementeren van corporate governance bij de overheidsbedrijven. Bij uitbreiding zal dat ook gebeuren bij vennootschappen als de BAM (Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel). Maar we moeten natuurlijk opletten dat we niets opleggen, want deze vennootschappen zijn niet ESR-geconsolideerd met de Vlaamse overheid. We moeten dus via het aandeelhouderschap onze invloed laten gelden.

Mijnheer Sannen, de vorige regering heeft beslist om Gimvindus te laten verdwijnen. Onder de koepel van de Participatiemaatschappij Vlaanderen probeerden

we alle overheidsinitiatieven te bundelen. Bijvoorbeeld het ARKImedesfonds is een initiatief dat daaronder valt. Het is de bedoeling om ook structuren op te richten voor brownfieldontwikkeling en ook in het kader van PPS – denk maar aan het infrastructuurfonds voor de wegen – zal de PMV een rol spelen. We hebben ook beslist dat de PMV, via een dochter, zal participeren in het kapitaal van de nieuwe vennootschap die wordt opgericht voor de schoolgebouwen. Met de PMV proberen we dus de activiteiten maximaal te hergroeperen.

Mijnheer Sannen, u weet dat we de intentie hadden om ook de Vlaamse Milieuholding hierin onder te brengen. Deze holding werd gesaneerd, waarbij een aantal participaties werden afgestoten. Er blijven nog twee grote participaties over: Aquafin, waarvoor minister Peeters op dit moment initiatieven voorbereidt, en Indaver. Voor Indaver werd de verkoopoperatie stopgezet. Van minister Peeters heb ik vernomen dat een herstart wordt voorbereid, nadat de interne sanering – zeker van de buitenlandse projecten – gebeurd is, en dat wordt overwogen om de participatie af te stoten.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister, ik maak me wel wat zorgen. Op 27 mei 2005 heb ik een schriftelijke vraag gesteld aan minister Bourgeois, waarbij ook de PMV aan bod kwam. Toen stelde minister Bourgeois dat een charter voor de PMV nog door de Vlaamse Regering afgerond moest worden. Blijkbaar is tot op heden de overeenkomst over deugdelijk bestuur tussen de PMV en de Vlaamse Regering nog niet afgerond.

Mijnheer de minister, voor de nieuwe verenigingen die we in het kader van PPS opstarten, en waarbij ook de PMV meestal een rol zal spelen, kunnen we geen charter opleggen. Als 100 percent aandeelhouder van de PMV kunnen we wel verwachten dat de participatiemaatschappij pas in een nieuwe constructie stapt als die een charter of een deontologie inzake deugdelijk bestuur oplegt. Het is een indirecte weg, maar het is wel belangrijk dat de nieuwe constructies die in het kader van een alternatieve financiering worden opgezet, een vorm van deugdelijk bestuur nastreven. Hierdoor kan hun transparantie – wat we bij de begrotingsbespreking zo benadrukt hebben – gegarandeerd worden, zowel voor het Vlaams Parlement als voor de hele Vlaamse gemeenschap.

De charters zullen, afhankelijk van de aard en de nagestreefde doelstellingen van de constructie, ver-

schillen, maar het lijkt me logisch dat er voor elk van deze constructies een charter voor deugdelijk bestuur is. We mogen dat ook afdwingen, want anders kan de PMV niet participeren in de constructie. Het charter kan een onderdeel zijn van de overeenkomst die de Vlaamse Regering maakt met de privé-sector. Er wordt maar toegetreden tot een nieuwe constructie als ook deugdelijk bestuur wordt nagestreefd.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Sannen, dat lijkt me evident. We moeten wel opletten dat we geen discussie over de kip en het ei starten.

De PMV heeft de voorbije 15 maanden ontzettend veel opdrachten gekregen. Het is nu pas dat – en misschien gebruik ik een verkeerd woord – de machtsontplooiing bezig is. Eindelijk neemt de PMV zijn plaats in als coördinerende overheidsinstelling. We hebben de start zeer omzichtig begeleid, maar nu krijgt alles vorm.

De beslissingen over alternatieve financiering, die de Vlaamse Regering de voorbije 6 tot 8 weken heeft genomen, moeten worden geïmplementeerd in het charter. Daarna kan het dossier worden afgesloten. Het is dan aan ons om onze bestuurders in de PMV erop te wijzen dat, als de PMV nieuwe dochtervenootschappen opricht, deze principes mee worden geïmplementeerd. Daar ben ik het volledig mee eens. Mijnheer Sannen, aangezien de PMV een voortrekkersrol speelt en wil spelen, is uw vraag niet tegengesteld aan wat in de praktijk gebeurt.

De heer Ludo Sannen: Ik heb er ook vertrouwen in, maar het is goed dat de vraag door het Vlaams Parlement wordt gesteld, want we hebben duidelijk naar transparantie gevraagd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de berekening van successierechten op percelen in woonuitbreidingsgebieden

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil even stilstaan bij de link tussen fiscaliteit en ruimtelijke ordening.

Als een perceel grond deel uitmaakt van een nalatenschap, worden bij de berekening van de successierechten hoge bedragen aangerekend. De successierechten worden berekend op basis van de venale waarde. Die waarde ligt hoger, omdat men ervan uitgaat dat percelen in woonuitbreidingsgebied bouwrijp zijn, maar niets is minder waar.

Mijnheer de minister, als minister van Ruimtelijke Ordening weet u beter dan ik dat een woonuitbreidingsgebied geen enkel recht doet ontstaan om te mogen bouwen. Bij de voorstelling van de atlas van de woonuitbreidingsgebieden hebben we gezien dat een aantal gebieden niet voor bebouwing in aanmerking komen of zelfs worden geschrapt. Tot daar de logica dat de venale waarde bepalend is voor de successierechten, waardoor een hogere waarde wordt aangerekend voor de percelen in woonuitbreidingsgebied.

Binnen het domein ruimtelijke ordening bestaat een systeem van planschade. Als een stuk grond als bouwrijp wordt beschouwd binnen een ruimtelijk uitvoeringsplan, maar een ander ruimtelijk uitvoeringsplan wijzigt de bestemming van het perceel, heeft de eigenaar recht op planschade. Als we deze redenering logisch doortrekken, geeft een perceel in woonuitbreidingsgebied geen recht op planschade, want er is geen bouwrecht aan verbonden. Er zijn een beperkt aantal uitzonderingen, meer bepaald als het perceel aan een goed uitgeruste weg ligt of als de 50-meterregel wordt toegepast. Alle andere woonuitbreidingsgebieden kunnen van vandaag op morgen worden geschrapt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, zonder dat een recht op planschade ontstaat.

In de praktijk wordt dit door veel mensen als onrechtvaardig ervaren. Ze betalen een heel hoog bedrag aan successierechten, want er wordt van uitgegaan dat die gronden aan hogere bedragen zullen worden verkocht, omdat men veronderstelt dat er een recht aan verbonden is om er – in de toekomst – op te bouwen. Als het woonuitbreidingsgebied wordt geschrapt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, heeft men geen enkel recht op planschade. Dat wordt als heel onrechtvaardig ervaren.

Mijnheer de minister, welke criteria worden in de praktijk gehanteerd bij de berekening van de successierechten voor woonuitbreidingsgebieden? Bent u van oordeel dat de gebruikte criteria voor de schatting van de waarde van een eigendom in woonuitbreidingsgebieden billijk zijn en overeenstemmen met de

reële waarde van de percelen in woonuitbreidingsgebieden?

Erkent u dat er een grote discrepantie is tussen, aan de ene kant, de planschaderegeling en de mogelijkheid om een vergunning te verkrijgen en, aan de andere kant, de berekening van de successierechten? Zijn er volgens u nog andere bestemmingen die op die manier worden beoordeeld en die zagezegd worden aanzien als bouwrijp, maar geen aanleiding geven tot planschade? Hebt u instrumenten om eventueel een andere berekening van de successierechten mogelijk te maken?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw Schauvliege, het antwoord op uw vraag zou bijzonder kort kunnen zijn. Ik zou u immers kunnen doorverwijzen naar federaal minister Reynders. Het Vlaamse Gewest is bevoegd voor de tarieven, de heffingsgrondslag en de vrijstelling. De invordering van de successierechten en ook de concrete toepassing van de regelgeving behoren immers tot de bevoegdheden van de FOD Financiën en gebeuren dus onder de voogdij van de federale minister van Financiën. Ik zal u echter een uitgebreider antwoord geven. Het Vlaamse Gewest kan immers de uitgangspunten bepalen en misschien is uw vraag de aanleiding om die al dan niet te wijzigen.

Ik zal trachten de verschillende stappen van de procedure even op een rijtje te zetten. Het gaat in de context van uw vraag over goederen die voor de heffing van het successierecht tot het belastbaar actief van de nalatenschap behoren. Hun verkoopwaarde moet door de aangevers worden geschat op de dag van het overlijden. Dat is niet onbelangrijk.

Onder de verkoopwaarde van een goed wordt verstaan: de prijs die bij aanbidding voor verkoop op de voor het goed meest geschikte wijze, dus na de beste voorbereiding, door de meestbiedende gegadigde zou worden betaald op de dag dat het goed moet worden geraamd. Dat is de theorie.

Er moet dus abstractie worden gemaakt van een mogelijke gelegenheids- of genegenheidswaarde die het goed zou hebben voor de ene of de andere koper. Bovendien moeten de goederen die tot de nalatenschap behoren, worden gewaardeerd zoals ze zich in het vermogen van de overledene bevinden op de dag van het overlijden. Ook dat is niet onbelangrijk.

Deze principes gelden voor alle gronden, ongeacht of het nu gaat om landbouwgronden, bouwgronden, natuurgebieden, bossen of woonuitbreidingsgebieden. Het is dus met andere woorden de lokale ontvanger, belast met de controle van de aangifte van de nalatenschap, die moet nagaan of de door de erfgenaam aangegeven waarde overeenstemt met de normale verkoopwaarde op de dag van het overlijden. Dat is de procedure.

In de praktijk baseren de ontvangers zich op de eerste plaats op vergelijkingspunten. Dat betekent dat verkopen van gelijkwaardige of vergelijkbare goederen in de buurt een belangrijke indicatie vormen voor de normale verkoopwaarde, al moeten bij de beoordeling ook alle andere nuttige en relevante gegevens worden bekeken. Ik denk dat de nieuwe atlas van woonuitbreidingsgebieden een van die nuttige en relevante gegevens is. De nieuwe atlas tracht voor het eerst voor heel Vlaanderen een aantal zaken duidelijk te stellen.

We moeten vanzelfsprekend dus ook oog hebben voor de aard en de configuratie van percelen. Ligt een perceel al dan niet aan een uitgeruste weg? Is het een groot of een klein perceel? Is de stedenbouwkundige bestemming woongebied of woonuitbreidingsgebied? Is het perceel al dan niet bebouwbaar op korte of lange termijn? Dat zijn allemaal zaken die moeten worden ingeschat.

Het lijkt me vanzelfsprekend dat percelen die in woonuitbreidingsgebied liggen, niet dezelfde verkoopswaarde hebben als bouwrijpe percelen. Dat is de algemene regel.

De federale ambtenaar zal trachten de werkelijke verkoopwaarde te benaderen aan de hand van bijvoorbeeld recente verkopen van gronden die eveneens in een woonuitbreidingsgebied liggen. Ik begrijp dat dat niet altijd kan.

Ik denk niet dat er een bruikbare mathematische formule bestaat om de waarde van gronden in woonuitbreidingsgebieden te bepalen. In de atlas van de woonuitbreidingsgebieden wordt nu aangegeven welke woonuitbreidingsgebieden niet zullen kunnen worden ontwikkeld omwille van bijvoorbeeld de overstromingsproblematiek.

Op basis van de gegevens uit de atlas kan aan de ontvanger worden meegedeeld dat bijvoorbeeld een woonuitbreidingsgebied in een landbouwzone of aan het water eigenlijk niet in aanmerking komt voor

bebouwing. Dat is slecht nieuws voor de eigenaar, maar de vaststelling van de successierechten moet nu eenmaal gebeuren op basis van de reële waarde van de grond. Met de nieuwe atlas hebben we dus voor het eerst een goed instrument op basis waarvan de ontvangers een en ander kunnen inschatten.

Ik ben bereid om in overleg te treden met de FOD Financiën om te wijzen op de mogelijkheden van de nieuwe atlas voor woonuitbreidingsgebieden, die trouwens bij de burger nog onvoldoende bekend is. Ik denk dat het belangrijk is dat de FOD Financiën weet dat de schatting kan gebeuren op basis van zeer gedetailleerde informatie die beschikbaar is op een website.

De lokale ontvanger moet de potentiële verkoopswaarde bepalen. De lokale ontvanger is een federaal ambtenaar. U weet dat ik er voorstander van ben om deze belasting te innen op Vlaams niveau. Ik heb daar in de commissie en in mijn beleidsnota een duidelijk kader voor geschetst. We willen eerst leren kruipen, dan leren stappen en vervolgens leren lopen, om niet met dezelfde chaos te worden geconfronteerd als 7 tot 8 jaar geleden in verband met de onroerende voorheffing.

Zoals u weet, hebben we binnen de Vlaamse belastingadministratie een transitieambtenaar aangesteld die heel dat proces begeleidt en voorbereidt. We willen eerst bereiken dat we de onroerende voorheffing volledig kunnen innen. Daarna willen we ook werk maken van alles wat te maken heeft met verkeersbelastingen. De laatste stap zal zijn dat we AKRED (Administratie van het kadaster, de registratie en de domeinen) inlijven in de Vlaamse administratie.

De Vlaamse overheid is theoretisch en praktisch bevoegd om een andere heffingsgrondslag te definiëren dan de verkoopswaarde op het ogenblik van overlijden. We zouden bijvoorbeeld kunnen werken met een wettelijke formule waarbij bijvoorbeeld woonuitbreidingsgebied wordt gewaardeerd op een fractie van de waarde van bouwgrond. Dat zou betekenen dat woonuitbreidingsgebied voor x percent wordt getaxeerd op de waarde van bouwgrond. We zouden hetzelfde kunnen doen voor landbouwgrond of voor bosgrond.

Dat klinkt misschien verleidelijk, maar in het licht van de gegevens in de atlas van de woonuitbreidingsgebieden ben ik daar geen voorstander van. In heel wat gevallen zou dat systeem immers pervers kunnen werken.

In het decreet op de ruimtelijke ordening hebben we ook geprobeerd om met wettelijke formules te werken in verband met de planbaten. We zijn er echter nog altijd niet uit hoe een en ander in de praktijk moet worden vertaald. Er wordt ondertussen trouwens opnieuw over gediscussieerd.

Er is nog een andere mogelijkheid, die al aan bod kwam in een antwoord dat ik gaf op een vraag van de heer Sauwens. We zouden de verkoopswaarde kunnen vervangen door de nadien gerealiseerde verkoopprijs. Dat lijkt ideaal, maar ik vrees dat ook die mogelijkheid geen optie is, omdat we dan rekening houden met een aantal subjectieve elementen zoals het verkooptalent of de ambitie van de verkoper. Er zijn bovendien allerlei ontwijkingsconstructies mogelijk. Dat zou een zeer moeilijke situatie creëren waarbij met heel wat factoren rekening moet worden gehouden. Bovendien is het mogelijk dat er een bijzondere gelegenheidswaarde wordt gecreëerd voor de potentiële koper. Alles is dan weer mogelijk, waarbij de waarde zeer hoog is en de successie zeer hoog. Het is een mes dat langs twee kanten snijdt. Dit gebeurt in eer en geweten en de betwistingen zijn veeleer uitzondering dan regel.

In welke mate is de burger nu beschermd? Moet die aanvaarden wat hem wordt meegedeeld? Het is goed de spelregels even toe te lichten. Wettelijke formules werken met een nadien gerealiseerde verkoopprijs, maar het goed moet dan nog verkocht worden. Ik zie ons deze theoretische grondslag niet veranderen. De verkoopswaarde is mijns inziens op dit ogenblik de enige objectieve en legitieme heffingsgrondslag. Dan komt het erop aan de verkoopswaarde zo reëel en correct mogelijk in te schatten. Ik wijs er ten slotte op dat de ontvangers wijze mensen zijn, maar ze zijn niet almachtig.

Indien de erfgenamen het werkelijk niet eens zijn met de door de ontvanger weerhouden waarde, zal de ontvanger de zogenaamde controleschatting betekenen. Het wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten voorziet erin dat de ontvanger en de betrokkenen in gemeen overleg een schatter of een college van schatters kunnen aanstellen die finaal de verkoopswaarde van de te schatten goederen zal bepalen. Als je dus in betwisting geraakt met de ontvanger over de ingebrachte of de gecorrigeerde schatting van de grond, kan in overleg een nieuwe schatting plaatshebben. Laat ons de waarheid geen geweld aandoen: het overleg is nogal eenzijdig. De ontvanger vraagt een expert om een controleschatting te doen, op basis waarvan geen betwisting meer mogelijk is.

Op dat moment wordt dat bedrag weerhouden in de berekening van de successierechten.

Indien de erfgenamen zelf bij het indienen van de aangifte twijfels hebben over de door hen te schatten verkoopwaarde – je weet zelf immers of daar een mogelijkheid is tot realisatie van een woonuitbreidingsgebied – dan bestaat ook de mogelijkheid van de voorafgaande schatting. Dit gebeurt in overleg met de administratie. Voorafgaandelijk aan het indienen van de successieaangifte, wordt een schatting gemaakt. Deze schatting en de daarin vastgestelde waarde, wordt niet meer in betwisting gesteld nadat de totale successie is berekend.

Er zijn dus twee systemen om uw rechten af te dwingen: de weg van de voorafgaande schatting en de controleschatting.

Met betrekking tot uw vraag over de schaderegeling, blijkt uit navraag bij de administratie dat slechts vijf dossiers bekend zijn waarin een procedure werd opgestart voor het bekomen van een planschadevergoeding. Telkens werd de bestemming woonuitbreidingsgebied omgezet naar agrarisch gebied. In geen enkel van deze dossiers is er al een definitieve uitspraak gekomen. In vier dossiers bevindt de procedure zich nog in eerste aanleg. In een ander dossier is er een tussenvonnis, maar moet de beslissing over de omvang van planschadevergoeding nog worden uitgesproken in eerste aanleg.

Een fiscale regeling verhoudt zich principieel neutraal ten aanzien van de regelgeving ruimtelijke ordening. Er is enerzijds de fiscaliteit en anderzijds de ruimtelijke ordening. Ik verheel u niet, met onze kennis op de beide terreinen, dat dit een zeer delicaat dossier is. Ik hoop dat met de informatie die nu wordt verstrekt, een grotere rechtszekerheid geboden kan worden bij het indienen van de aangifte.

Ik begrijp waar het probleem zit. De vraag is: moeten we een nieuw systeem zoeken om de heffingsgrondslag te bepalen? Ik vrees dat we daar meer onheil mee zouden veroorzaken dan we problemen zouden oplossen. Het huidige systeem geeft de grootste rechtszekerheid. Ik meen wel dat de atlas zeker niet te vroeg komt. Het is een goed idee om, naar aanleiding van deze vraag, via een rondzendbrief of een ander instrument de administratie er formeel op te wijzen wat de ruimtelijke beperkingen zijn die opgelegd zijn via die atlas en waardoor veel beter kan worden ingeschat of een grond al of niet reëel in

aanmerking komt voor bebouwing. Op dat moment zal de waarde moeten worden bepaald aan de hand van vergelijkbare woonuitbreidingsgebieden, en die zal tussen de waarde van landbouw- en woongebied liggen.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Mijn vraag was ingegeven door voorbeelden uit de praktijk. Er wordt vaak over verzuring gesproken, maar in dergelijke gevallen treedt die effectief op. Iemand krijgt een grote nalatenschap, betaalt hoge successierechten en een jaar later komt er een afbakening van het grootstedelijk gebied Gent en worden de woonuitbreidingsgebieden in één pennentrek geschrapt. Dat leeft bij de mensen, het zit heel diep. U zoekt, samen met mij, graag naar oplossingen binnen de bevoegdheidsmogelijkheden.

Ik dank u ook voor het duidelijke overzicht van alle mogelijkheden. Ik ben ervan overtuigd dat als er een oplossing komt, heel wat planningsprocessen beter aanvaard zouden worden. De burgers zouden inzien dat bepaalde delen agrarisch gebied worden en andere natuurgebied, terwijl ze dat nu niet altijd inzien. Ze vragen zich nu af: waarom gebeurt dat met mijn stuk grond waar mijn ouders voor hebben gewroet, waarom moet ik er het slachtoffer van worden, waarom heb ik geen recht op planschade? U kunt zich wel inbeelden waar het probleem zit.

Ik dank u dat u een overleg zult vastleggen met de ontvangers om ervoor te zorgen dat ze ook op de hoogte zijn van de informatie die in de atlas van de woonuitbreidingsgebieden staat. Dat zou zeer nuttig zijn. Het belang van de atlas en de informatie die daarin aanwezig is, moet nog meer aan de bevolking duidelijk worden gemaakt zodat de mensen daar onder meer bij een aangifte rekening mee kunnen houden. Er bestaan in de praktijk nog heel wat misverstanden over wat woonuitbreidingsgebieden precies zijn.

U hebt een mooi overzicht gegeven van de heffingsgrondslag, en u bent voorzichtig tot de conclusie gekomen dat we het beter houden op wat er nu bestaat. Het lijkt u het veiligst. Ik kan daar deels in meegaan, maar is er geen mogelijkheid om naderhand een herschatting te kunnen vragen? Stel dat iemand die successierechten heeft betaald en dat binnen de 5 jaar het woonuitbreidingsgebied wordt

geschrappt, kan men dan niet een mogelijkheid creëren om opnieuw naar Financiën te gaan om aan te tonen dat de situatie gewijzigd is, dat er een andere bestemming is gekomen en de te veel betaalde successierechten kunnen worden teruggevorderd? Als we consequent zijn, moeten we dat in twee richtingen doen. Misschien zitten er mogelijkheden in dat denkspoor.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de publiciteitsstrategie van Telenet

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005 zijn een aantal belangrijke maatregelen in het vooruitzicht gesteld om het vertrouwen te versterken in de Vlaamse Rand rond Brussel na het mislukken van de B-H-V-onderhandelingen.

We zijn ondertussen 8 maanden verder. Heel wat van die maatregelen zijn gerealiseerd of in realisatie. De regering is er grotendeels in geslaagd het vertrouwen te herstellen. Er is althans een nieuw vertrouwen gegroeid. De Vlaamse Regering zoekt haar partners bij de lokale besturen.

Vaak wordt buiten de Vlaamse Rand rond Brussel te weinig beseft dat voor de lokale besturen in die niet-gesplitste kieskring de strijd tegen de verfransing een permanent aandachtspunt is. De lokale, provinciale en Vlaamse overheid leveren heel wat inspanningen, maar hebben geen greep op de privé-sector. De bedrijven doorkruisen die inspanningen vaak flagrant. Zij redeneren vanuit een puur commercieel oogpunt en zien in de Vlaamse Rand een Franstalig doelpubliek. Het integratiedebat gaat volledig voorbij aan de puur commerciële logica van die bedrijven. Om het Franstalig publiek ter wille te zijn wordt heel vaak een Franstalige of tweetalige communicatie gevoerd. Dit wekt wreveld en antipathie.

Een recent voorbeeld is de wijze waarop Telenet promotie maakt voor Telenet Digital TV. Eerst was er een incident waarbij in de zes faciliteitengemeenten

een eentalig Franse folder werd verspreid, enkele dagen nadien gevolgd door een Nederlandstalige versie. Telenet had de gevoeligheden een beetje onderschat en excuseerde zich daarvoor.

Vervolgens werden in een groot deel van de regio B-H-V via het mozaïekkanaal tweetalige boodschappen uitgezonden om promotie te maken voor dat digitaal televisiepakket. Een aantal gemeenten protesteerde tegen de puur commerciële belangen van Telenet dat ook het Franstalige publiek wil kunnen bedienen.

Vorige maand viel bij de mensen in de regio Halle een nieuwe tweetalige folder en begeleidende brief in de bus. In de ogen van veel mensen is dit wraakroepend. Telenet Vlaanderen was een puur Vlaams bedrijf, maar heeft nu blijkbaar elke voeling met de problematiek in de Vlaamse Rand verloren. Er is echter meer. De GIMV is nog altijd aandeelhouder van Telenet, net als de intercommunales. De Vlaamse overheid participeert dus via de GIMV in dit bedrijf. Het lijkt ons dan ook logisch dat de overheid haar stem mag laten horen. In de regeerverklaring staat: 'Elke minister van de Vlaamse Regering zal binnen zijn of haar bevoegdheidsdomein uitdrukkelijk waken over de stipte naleving van de toepassing van de wetgeving in de Vlaamse Rand en de uitvoering van een beleid dat de Vlaamse aanwezigheid daar ondersteunt en versterkt.'

Kunt u als minister die toeziet op het economisch instrumentarium van de Vlaamse overheid, niet optreden of uw stem laten horen? Van het maatschappelijk kapitaal van de GIMV is 70 procent in handen van het Vlaamse Gewest. Dient dit instrument alleen om het rendement op de investeringen te maximaliseren, of mogen er ook maatschappelijke doelstellingen worden vooropgesteld? Het behoud van het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand is een maatschappelijke doelstelling die de Vlaamse overheid duidelijk heeft geformuleerd. De burger vraagt zich af of het billijk is dat met zijn belastinggeld een instrument wordt medegefinancierd dat de verfransing van zijn regio in de hand werkt.

Mijnheer de minister, gebruikt u het economisch overheidsinstrumentarium om uitvoering te geven aan de doelstellingen van de aanvullende regeerverklaring, namelijk om de Vlaamse aanwezigheid in de rand te ondersteunen en te versterken?

Kunnen maatschappelijke doelstellingen mee bepalen dat de GIMV investeert of participeert in bepaalde

bedrijven? Of gaat het louter om economisch rendement?

Kan en zal een vertegenwoordiger van de GIMV in Telenet mee het aanvullende regeerakkoord uitvoeren, door te zorgen voor Nederlandstalige Telenet-communicatie in de Vlaamse Rand?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, we hadden daarnet een vraag om uitleg over corporate governance en corporate compliance – met de vraag hoe een overheid moet omspringen met de aandelen van een vennootschap –, en nu volgt deze vraag.

Mijnheer Demesmaeker, als u de mening vraagt van de leden van deze commissie, zult u vaststellen dat we uw bezorgdheid delen. Ik had de eer en het genoegen om mee het decreet te schrijven dat de oprichting van Telenet mogelijk maakte. Toenmalig minister van Economie Van den Brande heeft het decreet toen verdedigd.

Mijnheer Demesmaeker, ik begrijp de geest van uw vraag, maar u stelt een vraag aan de minister die bevoegd is voor het economisch overheidsinstrumentarium. Ik moet dus ook vanuit dat perspectief antwoorden, en niet vanuit mijn eigen gedachten. Ik wil duidelijk stellen dat Telenet niet tot het Vlaams economisch overheidsinstrumentarium behoort. Telenet is een beursgenoteerde onderneming. Ook de GIMV behoort niet tot het Vlaams economisch overheidsinstrumentarium. De Vlaamse Participatiemaatschappij (VPM) heeft wel nog 40 procent van de GIMV-aandelen in haar portefeuille.

Op 11 mei 2005 – en ik heb de datum goed onthouden, want op 10 mei was er de Brussel-Halle-Vilvoordecrisis, waardoor we 's nachts wakker lagen door de vraag of we al dan niet op dat moment naar de beurs zouden gaan – stapte de GIMV naar de beurs. In de GIMV is het Vlaamse Gewest, via de VPM, zeer bewust een minderheidsaandeelhouder. Met 40 procent van de aandelen zijn we een belangrijke aandeelhouder, maar wel een minderheidsaandeelhouder.

In het kader van corporate governance en corporate compliance heb ik geen enkele mogelijkheid om morgen de raad van bestuur van de GIMV, laat staan van Telenet, instructies te geven. Dat zou haaks

staan op het idee van corporate governance en de OESO-richtlijnen daarover. Het spreekt voor zich dat mensen die Vlaanderen vertegenwoordigen onze bezorgdheden en verzuchtingen moeten delen. Mijnheer Demesmaeker, ik kan niets ondernemen ten aanzien van Telenet of de GIMV, maar ik kan wel de voorzitter van de VPM aanschrijven om hem uw bezorgdheid mee te delen en te vragen er aandacht aan te besteden. Dat kan ik: niets meer, niets minder.

Iedere bestuurder van een vennootschap heeft als opdracht te handelen in het belang van zijn vennootschap. Telenet is een vennootschap die haar inkomsten haalt uit de verkoop van abonnementen en zal dus instrumenten gebruiken om dat te maximaliseren. Dat belet niet dat wij, via de VPM, kunnen aandringen om oog te hebben voor terechte verzuchtingen. Ik stel voor dat, als gevolg van uw vraag, de brief – bij wijze van spreken – nog deze week vertrekt, maar meer kan ik echt niet doen.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, als u dat gevolg kunt geven aan mijn vraag, ben ik best tevreden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
